4. 30.11.96 மற்றும் 1.12.96 அன்று சென்னையில் நடைபெற்ற உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் தலைவர்கள் மாநாட்டில் மாண்புமிகு முதல்வர் கலைஞர் அவர்களின் உரை

முன்னிலையேற்றுள்ள உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர், மாண்புமிகு கோ.சி. மணி அவர்களே, அமைச்சர் பெருமக்களே,தலைமைச் செயலாளர் அவர்களே, அரசு அலுவலர்களே,

வேண்டுகோளையேற்று இம்மாநாட்டிற்கு வருகை தந்திருக்கும் உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் தலைவர்களே,

1996 மே திங்கள் 13ஆம் நாள் கழக அரசு மீண்டும் பதவிப் பொறுப்பேற்றதும், மக்களுக்கு அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவேற்றும் பொருட்டு – 23 ஆண்டுகளாக நடத்தப்படாமல் இருந்த சென்னை மாநகராட்சிக்கும் – 10 ஆண்டுகளாக நடத்தப்படாமல் இருந்த மற்ற அமைப்புகளுக்கும் உள்ளாட்சித் தேர்தலை நடத்தி வைத்து, நீண்டகாலமாக நிறைவேற்றப்படாமலிருந்த அரசியலமைப்பையொட்டிய ஜனநாயகக் கடமை ஒன்றை நிறைவேற்றியிருக்கிறது.

இதற்கு முன்பு உள்ளாட்சித் தேர்தல்களை அரசே நடத்தியது. இப்போது இதற்கென்றே முழுச் சுதந்திரம் படைத்த – அரசியல் சாசன சட்டப்படி உருவாக்கப்பட்ட மாநிலத் தேர்தல் ஆணையம் நடுநிலையுடன் திறம்படத் தேர்தலை நடத்தியிருக்கின்றது. இத்தேர்தலில் பெண்களுக்கு மூன்றில் ஒரு பங்கிற்குக் குறையாத இட ஒதுக்கீடும், தாழ்த்தப்பட்டோர், பழங்குடியினர் ஆகியோருக்குத் தனித்தனி இட ஒதுக்கீடும் செய்யப்பட்டுள்ளது.

நமது மாநிலத்தில் மட்டுமே ஒட்டுமொத்தமாக, ஒரேயடியாக, ஒரே கால கட்டத்தில் நடத்தப்பட்டது இந்தப் பிரமாண்டமான உள்ளாட்சித் தேர்தல் ; இதில் அராஜகமோ, குழப்பமோ நிகழாமல் வெற்றிகரமாக நடத்தி முடிக்கப்பட்டதற்குத் துணை நின்ற தேர்தல் ஆணையர், காவல்துறையினர், அரசு அலுவலர்கள், உள்ளாட்சித் துறையினர், வாக்காளர் பெருமக்கள் மற்றும் அனைத்துக் கட்சியினருக்கும் நன்றி தெரிவிப்பதுடன் வெற்றிபெற்றுள்ளவர்களுக்கு இதயமார்ந்த வாழ்த்துக்களையும் வழங்கி வரவேற்பதில் பெருமிதம் கொள்கிறேன்.

தமிழகம் முழுவதும் 95,657 கிராம ஊராட்சி உறுப்பினர்களும், 12,584 கிராம ஊராட்சித் தலைவர்களும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளனர். ஊராட்சி ஒன்றியங்களைப் பொறுத்தவரை 6,501 ஊராட்சி ஒன்றிய உறுப்பினர்களும், 382 ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களும் பதவியேற்றுள்ளனர்.

தமிழகத்தில் 28 மாவட்ட ஊராட்சித் தலைவர்கள், 649 மாவட்ட ஊராட்சி மன்ற உறுப்பினர்கள் தேர்வு பெற்றனர். அதுபோல 634 பேரூராட்சித் தலைவர்களும், 10,170 உறுப்பினர்களும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். நகராட்சிகளைப் பொறுத்தவரை 102 நகராட்சிகளுக்குத் தலைவர்களும் 3,392 உறுப்பினர்களும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளனர்.

ஊராட்சிகளைப் பொறுத்தவரை தலைவர் பதவிக்கு 3,197 இடங்கள் பெண்களுக்கெனவும் (பொது), 1,101 இடங்கள் ஆதி திராவிடப் பெண்களுக்கெனவும், 25 இடங்கள் பழங்குடியினர் பெண்களுக்கெனவும். ஆதி திராவிடர்களுக்கென 1,851 இடங்களும் பழங்குடியினர்கென 60 இடங்களும் ஒதுக்கப்பட்டன.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களைப் பொறுத்தவரை தலைவர் பதவிக்கான 384 இடங்களில் ஆதி திராவிட இனத்திற்கு 43 இடங்களும், அந்த இனப்பெண்களுக்கு 32 இடங்களும். பொதுப் பிரிவில் 202 இடங்களும், பெண்களுக்கு 107 இடங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டன.

இதுபோலவே மாவட்ட ஊராட்சித் தலைவர்கள் பதவி நிலையில் ஆதிதிராவிடப் பெண்களுக்கு இரண்டு இடங்களும், பொதுப்பிரிவில் பெண்களுக்கு எட்டு இடங்களும் ஒதுக்கப்பட்டன. மாவட்ட ஊராட்சித் தலைவாகளும். ஒன்றியத் தலைவர்களும், உறுப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளனர். மற்ற அனைத்திற்கும் தலைவர்கள் மக்களால் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளனர்.

தமிழ்நாட்டில் சென்னை, மதுரை, கோவை, திருச்சி, திருநெல்வேலி, சேலம் என ஆறு மாநகராட்சிகள் உள்ளன. இவற்றிற்கு 6 மேயர்களும், 474 உறுப்பினர்களும் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.

அவர்களில் ஒருவராக மக்களின் நம்பிக்கையைப் பெற்றுத் தேர்தலில் வெற்றி வாகை சூடி இந்த சிறப்பு மிக்க மாநாட்டில் வீற்றிருக்கும் வாய்ப்பை நீங்கள் பெற்றிருக்கிறீர்கள். கடந்த 25–10–1996 அன்று பதவிப் பொறுப்பேற்ற நீங்கள் அனைவரும் உங்கள் பகுதியின் வளர்ச்சியில் முழு மூச்சுடன் கடமையாற்றத் தொடங்கியிருப்பீர்கள் என நினைக்கிறேன். இதன் மூலம் கிராம, நகரப் பகுதியில் மக்கள் பிரதிநிதிகளின் ஆட்சி மீண்டும் தொடங்கி விட்டது என்ற நம்பிக்கை எல்லோருக்கும் ஏற்பட்டு விட்டது.

மக்களாட்சி முறை என்பது குறிப்பாக தமிழ்நாட்டுக் கிராமப் புறங்களில் – சிற்றூர்களில் – பேரூர்களில் – நீண்ட நெடுங்காலத்திற்கு முன்பே அரும்புவிட்ட ஒன்றாகும்.

ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஊராட்சி முறை வகுத்து, மக்களாட்சிக்கு வழி காட்டிய பெருமை தமிழ் மன்னர்களான மூவேந்தர்களை மட்டுமே சாரும். இவர்கள் ஆட்சியில் ஊராட்சி சிறந்து விளங்கிய செய்திகளை கல்வெட்டுகள், செப்பேடுகள், இலக்கியங்கள், வரலாற்றுச் சான்றுகள் மூலமாக அறியலாம். அண்ணா மாவட்டம், உத்திரமேரூர் கிராமத்திலுள்ள வைகுண்ட பெருமாள் கோவில் மதில் சுவர்களில் பல கல்வெட்டுகள் உள்ளன.

முலாம் பராந்தகச் சோழன் காலத்தில் கி.பி. 921–ஆம் ஆண்டில் பொறிக்கப்பட்ட கல்வெட்டு ஒன்று உள்ளது. அதில் கிராம சபைகள் மிகவும் தெளிவாகவும், திறமையாகவும் செயல்பட்டதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

கிராமங்கள் பல குக்கிராமங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு, ஒவ்வொரு குக்கிராமமும் பல பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு, ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் குடவோலை மூலம் உறுப்பினர்கள் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்ட விவரம் இந்தக் கல்வெட்டுகளிலிருந்து தெரியவருகின்றது. தேர்தலுக்கு நிற்கும் வேட்பாளர்களின் அறிவு, ஆற்றல், தொண்டுள்ளம், தூய ஒழுக்கம் இவற்றைக் கணக்கிலெடுத்து ஆராய்ந்த பின்னரே நிற்பதற்கே அனுமதிக்கப்பட்டனர் என்றால்; அவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் எத்துணைக் கண்டிப்பு இருந்திருக்கும் என்பதை எளிதில் உணர முடியும். இந்தக் கிராமக் குடியரசுகள் நல்ல முறையில் வளர்ந்து சீராகச் செயலாற்றி, சமுதாயத்திற்குப் பேருதவிகள் பல புரிந்துள்ளன.

இந்தக் குடவோலை முறை சங்கக் காலத்திலேயே இருந்திருக்கிறது என்பதற்கு சங்கக் காலப் பாடல்கள் சான்றாக விளங்குகின்றன. போர்க்களத்தில் வீழ்ந்து கிடக்கின்ற வீரர்களின் சடலங்களை, கழுகுகளும், காக்கைகளும், நரிகளும், நாய்களும் தின்று கொண்டிருக்கிற காட்சியை மருதன் இளநாகனார் எனும் புலவர் காண்கிறார். காணும்போது ஒரு கழுகு ஒரு வீரனுடைய வயிற்றினைத் தன்னுடையக் கூர்மையான அலகினால் கிழித்து, அவன் குடலை உருவிக் கொண்டிருப்பதைப் பற்றி அந்தப் புலவர் பாடுகிறார். இறந்து கிடக்கும் வீரனுடையக் குடலை, கழுகு உருவுவது எப்படியிருக்கிற தென்றால், கிராமப் புறங்களிலே குடவோலை முறையில் குடத்திற்குள் போடப்பட்ட ஓலைகளை ஒவ்வொன்றாக எடுத்துப் பார்ப்பதைப் போல் இருக்கின்றது என்று அந்தப் புலவர் எழுதுகிறார்.

எனவே சங்க காலமே, மக்களாட்சி மாண்புக்கு அடியெடுத்துக் கொடுத்த தங்க காலமாக இருந்திருக்கின்றது.

தமிழ் மன்னர்களது ஆட்சிக் காலத்தில் சீரும் சிறப்புமாக நடைபெற்று வந்த ஊராட்சி முறைகள், ஆங்கிலேயர் ஆட்சி காலத்தின்போது உருமாறின. 1882–ஆம் ஆண்டு, வைஸ்ராயாக இருந்த ரிப்பன் பிரபு, இந்தியாவில், ஊராட்சிகளுக்குச் சட்ட வடிவம் கொடுக்க விரும்பினார். அதற்கிணங்க, 1884–இல் சென்னை மாகாணத்திலும், 1885–இல் வங்காள மாகாணத்திலும், ஊராட்சிகள் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. ரிப்பன் பிரவு காலத்தில் லோக்கல் போர்டு (உள்ளாட்சி) சட்டம் இயற்றப்பட்டு, ஜில்லா போர்டு, தாலுகா போர்டு மற்றும் யூனியன்கள் அமைக்கப்பட்டன. சாலைகளில் விளக்குப் போடுவது, ஊர்ச் சுகாதாரம், மருத்துவமனைகள், பள்ளிகள் அமைப்பது, கால்நடைகளையும், சாலைகளையும் பராமரிப்பது போன்ற பணிகளை இந்த ஊராட்சிகள் கவனித்து வந்தன. இச்சட்டங்கள் சரிவர இயங்காத நிலை ஏற்பட்டது. அதுமட்டுமில்லாமல், நியமிக்கப்பட்ட இந்த உறுப்பினர்களின் அமைப்புகள், அதிகாரிகளின் ஆதிக்கக் கூடங்களாகவே இருந்தன. ஒரு கிராமத்திற்கு ஒரு ஊராட்சி என்ற அடிப்படையில் இந்த அமைப்புகள் உருவாக்கப்படவில்லை.

இந்தச் சீர்கேட்டைச் சரி செய்ய அமைக்கப்பட்ட "ராயல் கமிஷன்", கிராமங்களில் ஊராட்சிகளை அமைக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டது. அதன் அடிப்படையில் 1920–ஆம் ஆண்டு, கிராமப் பஞ்சாயத்துகள் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. மத்திய அரசின் பரிந்துரைகள் புறக்கணிக்கப்பட்டு, மேல்தளத்தில் இருந்த ஜில்லா போர்டுகளின் மேற்பார்வையிலேயே பஞ்சாயத்துக்கள் இயங்கின. 1884–ஆம் ஆண்டு இயற்றப்பட்ட லோக்கல் போர்டு சட்டத்தின் வாரிசாக 1920ல் சென்னை லோக்கல் போர்டுகளின் சட்டம் இயற்றப்பட்டு, இரண்டு சட்டங்களும் ஒன்றாக இயங்கி வந்தன.

1930–ஆம் ஆண்டில் சென்னை லோக்கல் போர்டுகள் சட்டம் திருத்தப்பட்டது. 1946–இல் ஒரு திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. இப்படி கடந்த காலத்திலே ஆங்கிலேய அரசு எடுத்த முயற்சிகள் பெரும்பாலும் கண்துடைப்பாகவே இருந்தன. அதிகாரம், வருமானம், கவனிப்பு ஆகியவை இல்லாததால் ஊராட்சிகள் ஆட்சி முறை சரிவர அமையவில்லை. நாடு சுதந்திரம் அடைந்ததும், ஊராட்சி அமைப்பு முறை, அனைத்து மக்களின் பயன்பாட்டிற்கு ஏற்றதாக அமைய வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன், 1950–ஆம் ஆண்டு சென்னை கிராம ஊராட்சிகள் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. இச்சட்டம் நடைமுறையில் இருந்தபோதிலும், பொதுச் சுகாதாரம் போன்ற சில பொதுக் காரியங்களை, ஜில்லா போர்டுகள் தொடர்ந்து கவனித்து வந்தன. இதன் காரணமாக அவ்வப்போது சிக்கல்கள் தோன்றிக் கொண்டே இருந்தன.

1919–ஆம் ஆண்டு வெள்ளுடை வேந்தர், சர்.பிட்டி. தியாகராயர் – சென்னை மாநகராட்சியின் தலைவராக (பிரசிடெண்ட்) நியமிக்கப்பட்டு, மாநகராட்சி, சென்னை நகர மக்களின் சேவைக்காக முதல் அடியெடுத்து வைத்தது, 4 ஆண்டுகள் பணியாற்றிய அவருக்குப் பின் 10 பேர் அதே பொறுப்பை வகித்துள்ளனர்.,

1934–ஆம் ஆண்டு தலைவர் (பிரசிடெண்ட்) ஆட்சி முறையை மாற்றி மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களின் பெரும்பான்மை வாக்குகளைப் பெற்றவர் மேயராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, அவர் கட்டுப்பாட்டில் மாநகராட்சி இயங்கத் தொடங்கியது. அவ்விதம் சென்னை மாநகராட்சியின் முதல் மேயராக இருந்த பெருமையை இராஜா சர். முத்தையா செட்டியார் பெற்றார்.

அவருக்குப்பின் 42 பேர் நகரின் மேயர்களாக இருந்து பணியாற்றியுள்ளனர். கடைசி மேயராக திரு.ஆர். ஆறுமுகம் 1972–ஆம் ஆண்டில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். இவர்கள் எல்லாம் நேரடியாக மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் அல்லர். ஓராண்டு காலத்திற்கு மட்டுமே இந்தப் பதவியை வகித்தனர். இப்போதுதான் முதன்முறையாக ஆறு மாநகராட்சிகளில் மேயர்கள் மக்களால் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு – மற்ற உள்ளாட்சித் தலைவர்களைப் போல ஐந்தாண்டு காலத்திற்குப் பதவி வகிக்கும் வாய்ப்பு உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

தமிழ்நாட்டில் இரண்டாவது மாநகராட்சி என்ற பெருமையைப் பெற்றது மதுரை மாநகராட்சி. லெவிங்ஸ் என்ற ஆங்கிலேயக் கலெக்டர் 1866–இல் மதுரையில் சிட்டி கவுன்சில் என்ற ஒன்றை அமைத்து அதற்குத் தலைவராக இருந்தார். அந்தக் கவுன்சிலில் நான்கு உறுப்பினர்கள் இருந்தனர். சிட்டி கவுன்சில் முறை 1882–ஆம் ஆண்டு வரை நீடித்தது.

அதன்பிறகு சிட்டி கவுன்சில் என்பது முனிசிபல் கவுன்சில் ஆனது. அதில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் எட்டு பேரும், நியமன உறுப்பினர்களாக ஆறு பேரும் இருந்தனர். மதுரை நகர சபையின் முதல் தலைவராக திரு. இராம சுப்பையர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அவரைத் தொடர்ந்து திரு. அப்பாசாமி நாயுடு தலைவரானார்.

1921–ஆம் ஆண்டு முனிசிபாலிட்டி சட்டம் அமுலுக்கு வந்தபோது நகரசபை கவுன்சிலர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கப்பட்டது. 27 பேர் கவுன்சிலர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். ஒன்பது பேர் நியமன உறுப்பினர்களாக இருந்தனர். நகர்மன்றத் தலைவருக்கு சம்பளம் வழங்க வகை செய்த முனிசிபாலிட்டி சட்டம் இது.

1931–ஆம் ஆண்டில் நகரசபை கவுன்சில் கலைக்கப்பட்டு, 1933–ஆம் ஆண்டு மீண்டும் தேர்தல் நடத்தப்பட்டது.

பின்னர் 1–5–1971 அன்று மதுரை, மாநகராட்சி என்ற தகுதியைப் பெற்று முதல் மேயராக எஸ். முத்து பொறுப்பேற்றார்.

சென்னை, மதுரை மாநகராட்சிகளையன்னியில், இப்போது புதிதாக கோவை, திருச்சி, திருநெல்வேலி, சேலம் ஆகிய நான்கு மாநகராட்சிகள் உள்ளன.

கிராமங்கள் சமுதாய நலத்திட்ட வேலைகளை, மக்கள் அமைப்புடன் இணைந்து செயல்படுத்தினால், அது பயனுள்ளதாக இருக்கும் எனக் கருதி, மாநில அரசுகள், அதற்கேற்றவாறு, ஊராட்சிகள் சட்டம் உருவாக்குவதை ஆராய்ந்து, பரிந்துரை செய்ய, காந்தியவாதியும், நிர்மாணத் திட்டங்களில் ஈடுபாடு உள்ளவருமான, திரு. பல்வந்த்ராய் மேத்தா அவர்கள் தலைமையில், மத்திய அரசு ஒரு குழுவை 1957–ஆம் ஆண்டு நியமித்தது. அந்தக் குழுவானது, மாநில அரசுகளுக்கு மூன்றாடுக்குத் திட்டம் ஒன்றைப் பரிந்துரை செய்தது. அதன்படி, மாவட்ட அளவில் ஒரு அமைப்பும், கிராம அளவில் ஒரு அமைப்பும், இதற்கிடையில் இணைப்பாக ஒரு அமைப்பும் அமைப்பது தான் அத்திட்டத்தின் நோக்கம். அதன் அடிப்படையில் 1958–இல் பெருந்தலைவர் காமராஜர் முதலமைச்சராக இருந்த போது தமிழ்நாட்டில் மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றம், ஊராட்சி ஒன்றியம், ஊராட்சி என்ற மூன்று அமைப்புகள் உருவாக சட்ட வடிவம் கொடுக்கப்பட்டது.

காலத்தின் தேவைகள் மற்றும் இந்திய மக்களிடையே தோன்றிய விழிப்புணர்வின் காரணமாக ஊரக முன்னேற்றத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவாக்கப்படும் பயன்கள், அடித்தளத்து மக்களை மேலும் தாமதமின்றிச் சென்றடைய வேண்டும் என்றும், அவர்களையும் திட்டப்பணிகளில் ஈடுபடுத்த வேண்டுமென்றும் ஒரு கருத்து உருவானது. அதன் வெளிப்பாடாக இந்தியப் பாராளுமன்றம், இந்திய அரசியல் சட்டத்திற்கு 1992–ஆம் ஆண்டு திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்தது. இவையே 73–வது மற்றும் 74–வது இந்திய அரசியல் சட்டத் திருத்தங்களாகும். இதனால் கடந்த 46 ஆண்டுகளாக மாநிலப் பட்டியலில் இருந்து வந்த பஞ்சாயத்து நிர்வாகம், மத்திய அரசின் பொதுப பட்டியலுக்கு மாற்றப்பட்டது. அதன்படி பஞ்சாயத்து முறை இந்தியா முழுவதும், கிராமப் பஞ்சாயத்து, மாவட்டப் பஞ்சாயத்து, மற்றும் இடையில் ஊராட்சி ஒன்றியம் போன்ற ஓர் அமைப்பு என்ற மூன்று மட்டங்களைக் கொண்டதாக இருக்கும். இதனால், கிராமப்புற மக்களைச் சுயாட்சி அமைப்புகளில் ஈடுபடுத்தி, அந்த அமைப்புகளை முன்நடத்திச் செல்பவர்களாக உருவாக்க முடியும் என்றும், இது மக்களாட்சித் தத்துவத்தை மேலும் வலுப்படுத்தும் என்றும் அரசு கருதியது.

இதனைத் தொடர்ந்து 1994–ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் சட்டம், தமிழ்நாடு நகராட்சிகள் சட்டம் மற்றும் அனைத்து மாநகராட்சிச் சட்டம் திருத்தப்பட்டது.

ஏற்கெனவே இருந்த முறையில், ஊராட்சிகளுக்கும், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள்ளுக்கும் ஒரு தொடர்பு இருந்தது. அவை ஒன்றையொன்று சார்ந்திருந்தன. ஊராட்சி ஒன்றிய எல்லைக்குள் இருக்கும் அனைத்து ஊராட்சிகளும் சேர்ந்து ஊராட்சி ஒன்றியமாக இருந்தது. ஆனால் இந்த மூன்றாடுக்கு உள்ளாட்சி அமைப்புகளில், இந்தத் தொடர்பு இல்லை. ஒவ்வொரு அமைப்பும் தனியே இயங்கும் தன்மை கொண்டதாக அரசியல் சட்டப்படி அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஊராட்சிச் சாலைகளை அமைத்தல், சாலைகளில் விளக்கு வசதி செய்தல், வடிகால்களை அமைத்தல், வடிகால் நீர் மாசுக்களை அகற்றுதல், தெருக்கள் துப்புரவு, பொதுக் கழிப்பிடங்களில் வசதி, இடுகாடுகள் மற்றும் சுடுகாடுகள் ஏற்படுத்துதல், கிணறு, குட்டைகள், குளங்கள் தோண்டுதல் போன்றவையும், அவற்றைப் பராமரித்தலும், தமிழகத்திலுள்ள 12,584 ஊராட்சி மன்றங்களில் பல்வேறு பணிகளில் ஒரு பகுதியாகும்.

ஊராட்சி ஒன்றியச் சாலைகள், மற்றும் அவை மீதான சிறுபாலங்கள், அணைகள், தரைப் பாலங்கள் கட்டுதல், பழுது பார்த்தல், மருத்துவமனைகளை நிறுவுதல், ஏழைகளுக்கான வீடுகள், அனாதை இல்லங்கள், கடைகள், விற்பனைச் சாவடிகள் கட்டுமானம் செய்தல், வீட்டுமனை வழங்குதல், போன்றவையும் அவற்றின் பராமரிப்பும் 384 ஊராட்சி ஒன்றிய அலுவல்களில் ஒரு பகுதியாகும்.

பரவலாக்கப்பட்ட மாவட்டத் திட்டத்தைத் தயாரித்தல், மாவட்ட அளவில் நிறைவேற்றக் கூடிய மத்திய நிதி உதவி பெறும் திட்டங்களை ஒருங்கிணைத்தல், மாவட்ட அளவில் நிறைவேற்றக்கூடிய திட்டங்களைக் கண்காணித்தல் மற்றும் மேற்பார்வையிடல் போன்றவை 28 மாவட்ட ஊராட்சிகளின் பொறுப்பாகும்.

மூன்றாடுக்கு உள்ளாட்சி அமைப்புகளில், மாவட்ட ஊராட்சிகள் முதன் முறையாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றிற்கு அளிக்கப்பட்ட உரிமைகளில், ஆலோசனை கூறும் உரிமைகளே பெரும்பாலும் உள்ளன. ஆனால், மேலும் என்னென்ன உரிமைகளை – படிப்படியாக மாவட்ட ஊராட்சிகளுக்கு வழங்குவது என அரசு ஆழ்ந்து பரிசீலித்து வருகிறது.

இந்திய அரசியலமைப்பு (73–வது திருத்தச்) சட்டத்திற்கிணங்க, மாநில நிதிக்குழு ஒன்று 1994–ஆம் ஆண்டு அமைக்கப்பட்டது.

உள்ளாட்சி அமைப்களின் நிதிநிலையினை ஆராய்ந்து, நிதி ஆதாரங்கள்ள அதிகரிக்கப் பரிந்துரைத்தல், மாநிலத்திற்கும் உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கும் இடையே அரசால் விதிக்கப்படும் வரிகள், சுங்கம், கட்டணங்கள் ஆகியவற்றில் இருக்கும் நிகர வருமானத்தைப் பிரித்துக் கொள்வதில் கடைப்பிடிக்கக் கூடிய கொள்கைகளை வகுத்தல், அந்த வருமானத்தை உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு ஒதுக்கீடு செய்வதற்கானக் கொள்கைகளை வகுத்தல், உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு ஒப்படைச் செய்ய வேண்டிய வரிகள், சுங்கம், கட்டணங்களை நிர்ணயித்தல், மானியம் அளிப்பதற்கான கொள்கைகளை வகுத்தல் போன்றவை இக்குழுவிற்கு வரையறுக்கப்பட்ட பணிகளாகும்.

இபற்றப்பட்டச் சட்டமும், அதன் அடிப்படையில் அமைந்திடும் மாநில நிதிக்குழு போன்றவையும் இயங்காமல் இருக்கக்கூடிய நிலையை மாற்றி, அவற்றை இயங்க வைக்கும் வகையில்தான், இந்த அரசு பொறுப்பேற்றவுடன் உள்ளாட்சி மன்றத் தேர்தல்களை உடனடியாக நடத்தியுள்ளது என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள்.

இயற்றப்பட்டச் சட்டமும், அதன் அடிப்படையில் அமைந்திடும் மாநில நிதிக்குழு போன்றவையும் இயங்காமல் இருக்கக்கூடிய நிலையை மாற்றி, அவற்றை இயங்க வைக்கும் வகையில்தான், இந்த அரசு பொறுப்பேற்றவுடன் உள்ளாட்சி மன்றத் தேர்தல்களை உடனடியாக நடத்தியுள்ளது என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள்.

பல்வேறு நிலைகளில் உள்ள உள்ளாட்சி அமைப்புப் பொறுப்புகளை ஒப்படைச் செய்யவும், அவ்வாறு ஒப்படை செய்யவிருக்கிறப் பொறுப்புகள் சம்பந்தமாக, உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் பங்கு, கடமைகள் மற்றும் அலுவல்கள் பற்றி, ஆய்வு செய்து பரிந்துரைக்க அரசு ஒரு குழுவை, மாநிலத் திட்டக்குழுவின் கீழ் அமைத்துள்ளது. இக்குழுவின் பரிந்துரைகளை ஒரு மாதத்திற்குள் வழங்குமாறு கோரப்பட்டுள்ளது.

ஒவ்வொரு ஊராட்சியும், ஊராட்சி ஒன்றியமும், மாவட்ட ஊராட்சியும், 1994–ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் 240–ஆவது பிரிவின்படி, ஆண்டுதோறும் வளர்ச்சித் திட்டம் ஒன்றைத் தயாரிக்க வேண்டும். மாவட்ட திட்டக்குழு ஒன்றை அமைக்கவும், இச்சட்டத்தில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. அக்குழு, உள்ளாட்சி அமைப்புகளான மாவட்ட ஊராட்சி, ஊராட்சி ஒன்றியம், ஊராட்சிகள், நகராட்சிகள், பேரூராட்சிகள் மற்றும் மாநகராட்சியில் தயாரிக்கப்பட்ட வளர்ச்சித் திட்டங்களை ஒருங்கிணைத்து, மாவட்டம் முழுவதற்கும் ஒரு வரைவு வளர்ச்சித் திட்டம் ஒன்றைத் தயாரிக்க வேண்டும். ஒன்பதாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் வளர்ச்சித் திட்டங்களைத் தயாரிப்பதிலும், செயல்படுத்துவதிலும், ஊராட்சி நிறுவனங்கள கணிசமான பங்கை வகிக்கும்.

பரவலாக்கப்பட்ட மாவட்டத் திட்டத்திற்காக நடப்பாண்டில் ரூ.60 கோடிக்கு ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தொகையினைக் கொண்டு உள்ளாட்சி நிறுவனங்கள், மக்களுக்குப் பயன்படக்கூடிய சமூகச் சொத்துக்களை உருவாக்க முடியும்.

1996–97 ஆம் ஆண்டிற்கு, பத்தாவது நிதிக்குழுவினால் வழங்கப்பட்ட மான்யத்தை ஒதுக்கீட செய்து ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு மாவட்ட ஊராட்சிக்கும் ரூ.ஒரு கோடி வழங்கப்பட்டுள்ளது. இதில் மாவட்ட ஊராட்சிகளுக்குத் தேவையான அடிப்படை வசதிகளைச் செய்து கொளள் ரூ.15.00 லட்சம் வரை செலவு செய்யலாம். ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் ரூ.10.00 லட்சம் மான்யமாக வழங்கப்பட்டுள்ளது. மாவட்ட ஊராட்சிகள். அவைகளுக்க ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட தொகையிலிருந்து 5 சதவீதத்தினை நிர்வாகத்திற்காகச்

செலவிடலாம். மாவட்ட ஊரக வளர்ச்சி முகமையின் திட்ட அலுவலர், மாவட்ட ஊராட்சியின் முதன்மைச் செயல் அலுவலராக இருப்பார். ஊராட்சி ஒன்றிய பொது நிதியை குடிநீர் விநியோகம், பள்ளிக் கட்டிடங்கள், சாலைப்பணிகள் மற்றும் சிறிய நீர்ப்பாசனம் ஆகியவைகளுக்குச் செலவிட ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

அவ்வாறு செலவிடும் முன்னர், குறைந்த பட்சம் ரூ.5.00 லட்சம் பொது நிதியின் இருப்பில் வைக்க வேண்டும். ஊராட்சியின் தலைவர் ஊராட்சியின் செயல் அலுவலராக நியமனம் செய்யப்பட்டுள்ளார். அவர் செயல் அலுவலராக நியமனம் செய்யப்பட்டுள்ளார். அவர் செயல் அலுவலருக்கான அதிகாரங்கள் மற்றும் அலுவல்களைச் செய்யலாம். எங்கெல்லாம் ஊராட்சி உதவியாளர் இல்லையோ, அங்கெல்லாம் பகுதி நேர எழுத்தர்கள் நியமிக்கப்படலாம். ஊராட்சி உதவியாளர்கள் மற்றும் பகுதி நேர எழுத்தர்கள் ஊராட்சித் தலைவர் கட்டுப்பாட்டில் இருப்பார்கள்.

நடப்பாண்டில் ஊராட்சிகள் மற்றும் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், ஜவகர் வேலை வாய்ப்புத் திட்டம், இந்திரா குடியிருப்புத் திட்டம், மில்லியன் கிணறுகள் திட்டம், வேலை வாய்ப்பு உறுதித் திட்டம், கிராமப்புற இளைஞர்களுக்குச் சுயவேலை வாய்ப்புத் திட்டம், மத்திய ஊரகத் துப்புரவுத் திட்டம், ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டம் ஆகியத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்த, மத்திய உதவியுடன் மாநில அரசு, ரூ.1,273.17 கோடி நிதி வழங்கியுள்ளது.

இந்த நிதியில் நடப்பாண்டில் எழுபதாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட வீடுகள், வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழேயுள்ள தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும், பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கும், பழங்குடியினருக்கும் கட்டித் தரப்படும். மேலும், மொத்தம் ஐயாயிரம் கிலோ மீட்டர் நீளமுள்ள ஊராட்சி ஒன்றியச் சாலைகள் தார்ச் சாலைகளாக மாற்றப்படும். சதுப்பு நிலங்களில் இருபது குடியிருப்புகள் இருந்தால், அவை பக்கத்தில் உள்ள சாலையுடன் இணைக்கப்படும். அனைத்து ஊராட்சி ஒன்றிய ஆரம்பப் பள்ளிகளிலும் குடிநீர் வசதி செய்து தரப்படும். சமூகக் காடுகள் திட்டம் சீரமைக்கப்படும். 1–8–1996 முதல், தெரு விளக்கு பராமரிப்பு, மின் வாரியத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது.

முதன் முறையாக நடப்பு ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில், பேரூராட்சி மற்றும் நகராட்சிகளுக்குப் பெருமளவில் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. பேரூராட்சிகளுக்கு ரூ.25 கோடியும், நகராட்சிகளுக்கு ரூ.9.15 கோடியும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள. சென்னை மாநகராட்சியைத் தவிர மற்ற மாநகராட்சிகளுக்கு ரூ.25 கோடி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

சென்னை மாநகருக்குட்பட்ட பகுதிகளுக்கு, "சென்னை மாநகர அடிப்படை வசதிகள் மேம்பாட்டுக் கழகம்" மூலமாக நிதி உதவி பெற ரூபாய் ஐம்பது கோடி இந்த மேம்பாட்டுக் கழகத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் பேரூராட்சிகள், நகராட்சிகள் அடிப்படை வசதிகளை உயர்த்துவதற்கு வசதியாக நிதி தேவை பற்றிய செயற்குறிப்புகள் தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. தேவையின் அடிப்படையிலும், மாநில நிதிக் குழுவின் பரிந்துரைகளின் அடிப்படையிலும், உள்ளாட்சி நிறுவனங்களுக்குத் தேவையாக நிதி உதவிகளை அளிக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

நகர்ப்புற உள்ளாட்சி நிறுவனங்களைப் பொறுத்தமட்டில் சொத்து வரி தான் நிதி நிலையை உயர்த்துவதற்கான முதன்மை வரியாகும். பல உள்ளாட்சி நிறுவனங்களில் சொத்து வரியும், மற்ற வரிகளும் அதிக அளவில் நிலுவையில் உள்ளன. புதிய உள்ளாட்சி நிறுவன மன்றங்கள் இந்த நிலுவையிலுள்ள வரிகளை முறைப்படி வசூலித்து உள்ளாட்சி நிறுவனங்களின் நிதி நிலையை உயர்த்த தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். மேலும் தற்போதைய சொத்து வரி, வீட்டு வாடகை அடிப்படையில் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. இந்த முறையைப் பின்பற்றுவதில் பல குறைபாடுகள் உள்ளன. எனவே சொத்து வரி நிர்ணயிப்பது குறித்து புதிய முறைகளை வகுப்பதற்கு, ஏற்ற கருத்துக்களை, நகர்ப்புற உள்ளாட்சி நிறுவனத் தலைவர்கள் வழங்கலாம்.

சென்னை மாநகராட்சிச் சட்டம் 1919ஆம் ஆண்டு இயற்றப்பட்டது. இதன் அடிப்படையில் 1920 ஆம் ஆண்டு அனைத்து நகராட்சிகளுக்கும், 1971 மற்றும் 1981ஆம் ஆண்டுகளில் மதுரை மற்றும் கோயம்புத்தூர் மாநகராட்சிகளுக்கு தனித்தனியாகவும் சட்டங்கள் தயாரிக்கப்பட்டன. 1994ஆம் ஆண்டு தோற்றுவிக்கப்பட்ட திருச்சி, சேலம், திருநெல்வேலி மாநகராட்சிகளுக்கும், கோவை மாநகராட்சி சட்டப் பிரிவுகள் பொருந்தும் என்று மூன்று தனிச் சட்டங்களும்

வெளியிடப்பட்டன. எனவே நகர்ப்புற உள்ளாட்சி நிறுவனங்களுக்கு தற்போது ஏழு சட்டங்கள் நடைமுறையில் உள்ளன. இச்சட்டங்களின் மூல ஆதாரச் சட்டமாகிய சென்னை மாநகராட்சிச் சட்டம் 1919 ஆம் ஆண்டில் தயாரிக்கப்பட்டதால், தற்போதுள்ள சூழ்நிலைக்கு, சில சட்டப்பிரிவுகள் பொருந்தாமல் உள்ளன. அவைகளை நீக்கி, சில புதிய சட்டப் பிரிவுகள் கொண்டு வரவேண்டியுள்ளது.

இவ்வாறு ஏழு சட்டங்களுக்கும் திருத்தங்கள் செய்வதற்குப் பதிலாக, அனைத்துப் பேரூராட்சிகள், நகராட்சிகள் மற்றும் மாநகராட்சிகளுக்குப் பொருந்தும் வகையில், கேரள மாநிலத்தில் உள்ளது போனற ஒரு பொதுவான சட்டம் தயாரிக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இன்னும் ஒரு மாத காலத்திற்குள் இந்த வரைவுச் சட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு விடும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

இந்த வரைவுச் சட்டத்தின் நகல்களின் பேரில் பொது மக்களின் பிரதிநிதிகளின் கருத்துக்களைப் பெற உரிய வழிவகை காணப்படும். பிற மாநிலங்களில் நகர்ப்புற உள்ளாட்சி நிறுவனங்களுக்கு எவ்வாறு கூடுதல் உரிமைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன என்பதை நேரில் பார்க்கச் செய்தும், தமிழ்நாடு மாநில நிதிக்குழு பரிந்துரைகளின் அடிப்படையிலும், நகர்ப்புற உள்ளாட்சி நிறுவனங்களுக்கு கூடுதல் உரிமைகள் வழங்குவதற்கு புதிய சட்டத்தில் சட்டப் பிரிவுகளைச் சேர்த்து, வருகின்ற சட்டமன்ற வரவு செலவுக் கூட்டத் தொடரில் கொண்டு வர நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

நகர்ப்புற உள்ளாட்சி நிறுவனப் பணியாளர்களுக்கு நிர்வாகத்தைப் பற்றி பயிற்சி அளிக்க கோயம்புத்தூரில் ஒரு பயிற்சி நிலையம் உள்ளது. இந்தப் பயிற்சி நிலையத்தில் பேரூராட்சி, நகராட்சி மற்றும் மாநகராட்சிப் பணியாளர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. அனைத்து நகர்ப்புற உள்ளாட்சி நிறுவன உறுப்பினர் மற்றும் தலைவர்களுக்கு உள்ளாட்சி நிர்வாகத்தைப் பற்றி தெரிந்து கொள்வதற்கு வசதியாக பயிற்சி கொடுக்கலாம் என்று கருதப்படுகிறது. நகர்ப்புற உள்ளாட்சி நிறுவனங்களில் சுமார் 15,000 தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் உள்ளதால் இவர்களுக்கு கோயம்புத்தூரில் உள்ள பயிற்சி நிலையத்தில் மட்டும் பயிற்சி அளிக்க வேண்டுமென்றால் ஐந்து அல்லது ஆறு மாதங்களுக்கு மேலாகிவிடும்.

எனவே பேரூராட்சி, நகராட்சி மற்றும் மாநகராட்சி மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு மாவட்டத் தலைநகரிலும், சம்பந்தப்பட்ட மாநகராட்சி அலுவலகங்களிலும் தனித்தனியாக பயிற்சி அளிக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. அந்தந்த நிர்வாகத் துறை அலுவலர்களும், கோயம்புத்தூர் நகர்ப்புற நிர்வாகப் பயிற்சி நிலைய அலுவலர்களும் அனைத்து மாவட்டங்களுக்கும் சென்று பயிற்சி அளிக்க, தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன. என்னென்ன பொருள்கள் குறித்து பயிற்சி அளிக்க வேண்டுமென்பதைக் கோயம்புத்தூர் பயிற்சி நிலையம் தயாரித்து அதன் அடிப்படையில் பயிற்சிகள் அளிக்கப்படும்.

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அனைத்துப் பிரதிநிதிகளுக்குப் பயிற்சி அளிப்பது தவிர, பெண் உறுப்பினர்கள் மற்றும் தலைவர்கள் முதல் முறையாக பெருமளவில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளதால், அவர்களுக்கு தனியாக ஒரு பயிற்சி அளிக்கவும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. பயிற்சிக்காக மட்டும் அரசு ரூ.ஐம்பது இலட்சம் தொகையை ஒதுக்கியுள்ளது.

பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர், நல்ல சாலைவசதி, போதிய தெரு விளக்குகள், சுகாதாரம் போன்ற அடிப்படை வசதிகள் அவர்களது உறைவிடத்தில் கிடைக்க வேண்டும் என்பதே கிராமப்புறங்களில் உள்ள சராசரி குடி மக்களின் எதிர்பார்ப்பாகும். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்களின் பிரதிநிதியாகிய நீங்கள், இந்த அடிப்படை வசதிகளை மக்களுக்குச் செய்து கொடுக்க உங்களது சீரிய கவனத்தைச் செலுத்துவீர்கள் என்று நான் மிகவும் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளேன்.

இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற கடந்த சில ஆண்டுகளில் பெருமளவில் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டு செலவிட்டதாக காட்டப்பட்ட போதிலும், உண்மையில், அடிப்படை வசதிகளை செய்து கொடுப்பதில் மிகப் பெரிய அளவில் வீழ்ச்சி ஏற்பட்டுள்ளது என்பதை நாம் எல்லோரும் நன்கறிவோம்.

வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்திக் கொள்ள வேண்டுமென்ற மாநில மக்களின் விருப்பத்தை நிறைவுசெய்ய, மக்களின் பிரதிநிதிகளான உங்களுக்கு மேலும் அதிக உரிமைகளையும், நிதி ஒதுக்கீட்டையும் செய்ய வேண்டுமென்பதை இந்த அரசு நன்கு உணர்ந்துள்ளது. இதுபற்றிய தனது பரிந்துரைகளை அரசுக்கு அளிக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கும் "மாநில நிதிக்குழு" தனது அறிக்கையை அரசின் பரிசீலனைக்கு நேற்று (29–11–96) காலை தமிழக ஆளுநரிடம் வழங்கியுள்ளது. இந்த ஆண்டு நடைமுறைப்படுத்தப்படவுள்ள திட்டங்களின் மூலம் கிடைக்கும் அனுபவத்தைக் கொண்டு, திட்டங்களை நிறைவேற்ற, உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு படிப்படியாக கூடுதல் உரிமைகளையும் அதற்கொப்ப நிதி ஆதாரங்களையும் அரசு அளிக்கும்.

இந்த மாநாட்டில் அனுபவம் வாய்ந்த உள்ளாட்சி மன்றத் தலைவர்களும், அனுபவம் பெறவிருக்கும் உள்ளாட்சி மன்றத் தலைவர்களும் கலந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். மாநகரங்கள், நகரங்கள், பேரூர் – சிற்றூர்கள் – இங்கெல்லாம் வாழ்கின்ற மக்கள் இந்த அரசிடமும், உங்களிடமும் ஏராளமாக எதிர்பார்க்கிறார்கள். அவர்களின் எதிர்பார்ப்புகளை நிறைவேற்ற – தொண்டுள்ளத்தோடு – நேர்மை, நாணயம் இவற்றை உயிரை விட மேலாக மதிக்கும் தூய்மையான மனத்தோடு, இந்த மக்கள் பணியில் நம்மை நாமே ஒப்படைத்துக் கொள்ளவேண்டும். இந்த உணர்வைத் தான் உங்கள் ஒவ்வொருவரிடமிருந்தும் நான் எதிர்பார்க்கிறேன். என் எதிர்பார்ப்பும், மக்களுடைய எதிர்பார்ப்பும் ஏமாற்றத்திற்கு உள்ளாகாமல் – சேர்ந்து பணியாற்ற வாரீர் என்று உங்களை எல்லாம் அழைக்கின்றேன்.